

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Octubre 2024 - Número 52

Editorial

REPENSAR EL MOVIMENT INDEPENDENTISTA

Des del mes d'octubre del 2017 el moviment independentista no sap com aconseguir fer la independència. Aquesta és la raó de la decepció i el desencís generalitzat que ha portat a perdre la majoria al Parlament i sobretot a la no participació a les diferents convocatòries de mobilització independentista.

Els partits polítics que es defineixen sobiranistes han canviat el seu discurs i la seva actuació per no fer res d'efectiu per la independència. És possible que hagin arribat a la conclusió que no és pot i que l'únic que es pot fer és tenir-la com un desig, però sense que es pugui assolir i per a la qual no val la pena posar en risc, no ja la seva pròpia llibertat personal, sinó ni tan sols la paga que els pertoqui com a polítics professionals.

De tota manera, cal retenir una dada: ni en el millor moment del procés que podem situar l'any 2017, els partits "indepes" no van obtenir majoria absoluta de vots, ja que van tenir el 47'50% dels vots, enfront dels altres que van guanyar el 50'91% dels vots, encara que quedessin per sota en nombre de diputats: 65 vers els 70 dels tres grups sobiranistes. L'any 2021 sí que van aconseguir majoria absoluta de vots amb el famós 52%, però va ser en el context anòmal de la pandèmia i amb una participació baixa, del 51'29% enfront de la del 79'09% que va haver-hi l'any 2017.

Aquestes són les dades objectives i no podem defugir-les. Això significa que no hi ha majoria independentista? No necessàriament. Però probablement sí que vol dir que no es poden traspasar les opcions SI/NO d'un referèndum d'independència a unes eleccions on es voten candidatures de partits, perquè en aquest darrer cas les motivacions que mouen els electors van més enllà de les preferències sobre la independència. No es pot comparar naps amb peres.

Probablement només amb una pregunta directa i amb una resposta binària SI/NO es poden obtenir resultats clars sobre la independència de Catalunya.

Cal defensar la validesa del Primer d'Octubre que es va desenvolupar sota la legalitat catalana emanada del Parlament de Catalunya i amb força vinculant per a les autoritats catalanes. Es podria objectar que transcorreguts set anys des d'aleshores, sense haver fet efectiva la voluntat popular, ara aquesta voluntat pot haver canviat i caldria un referèndum de confirmació. Això es podria acceptar sobre la base d'una consulta reconeguda per Espanya i sota supervisió internacional. En cas contrari l'únic referèndum vàlid és el que ja s'ha fet.

El dret dels catalans a l'autodeterminació és indiscutible. I la tasca del moviment independentista i de l'ANC és fer-lo efectiu. Ens cal un nou Full de Ruta, compartit pels diferents col·lectius que ens porti una altra vegada a la posició del 2017, recuperar la mobilització popular amb intenció de fer efectiva la voluntat nacional de constituir-nos en una República independent. Aquesta és la missió que tenim per davant. I per això cal treballar per reconstruir partits sobiranistes que compleixin amb els electors. Tenim un repte que hem d'afrontar amb la nostra ferma disposició. La independència només es pot fer amb les Institucions de Catalunya que actuen d'acord amb la societat civil.

Tots units fent força

Enguany, l'assemblea ha organitzat les manifestacions de la Diada Nacional de Catalunya de forma descentralitzada i convidant a les diverses associacions i sindicats de caire sobiranista a participar i fer-se presents a les cinc convocatòries. La independència és cosa de tots.

A les 17:14h. a Tortosa, Tarragona, Barcelona, Girona i Lleida les diverses manifestacions van iniciar el seu recorregut per demostrar que el nostre país té problemes de finançament, d'habitatge, d'educació, salut, infraestructures, serveis socials... reivindicats any rere any, que només amb la independència poden resoldre's.

Ha estat una Diada reivindicativa i multitudinària. No com quan semblava que teníem a tocar la llibertat, però entusiasta i nombrosa com poques vegades hem vist amb altres tipus de convocatòries.

Les persones desencisades, decebudes, enfadades...han de saber que les ferides ja han estat llepades i ara cal continuar el camí amb tothom que tingui el mateix horitzó: Una Catalunya lliure. No hi ha un altra alternativa.

CELEBRACIÓ DE LA 1A. CONSULTA A ARENYS DE MUNT.

El dissabte, 28 de setembre es va organitzar una jornada d'activitats lúdiques, polítiques i culturals en commemoració de la primera consulta per la independència d'Arenys de Munt, ja fa quinze anys.

L'objectiu dels organitzadors era fer ben palès que res no s'ha acabat fins que no s'aconsegueixi la fita i que cal la implicació de tota la societat.

Els actes es repartiren entre tres municipis: Canet de Mar, Arenys de Munt i Arenys de Mar.

ARENYS DE MAR

Pel que fa a la cultura:

Homenatge a Vicent Andrés Estellés, en el centenari del seu naixement. La seva biografia, la seva obra i els seus poemes recitats per diversos actors i actrius i cantats per Pau Alabajos i Ovidi3. Amb la col·laboració d'ACPV.

Homenatge a Jordi Fàbregas, creador del Tradicionari amb la participació de Jaume Arnella i diversos artistes dels Països Catalans relacionats amb la música d'arrel tradicional.

Homenatge a la Companyia Eléctrica Darma, i a la Rumba Catalana.

Actuacions de La Salseta del Poble Sec, Quico, el Cèlio, el noi i el mut de Ferreries, Les Violines, Poetes i músics per la República Catalana, Gerard Sesé, l'espec-

tacle "Per nassos" amb Jordi Pesarrodona, trobada de corals, esbarts, diables, batucades, gegants i grallers...

Els Motards Independentistes es van passejar fent enrenou i lluint les estelades per la Rambla de Canet de Mar. Diversos vaixells de pesca, esportius i clàssics es van apropar a les costes d'Arenys i Canet de Mar.

Pel que fa a la política:

Mentre que la cultura i la tradició es van concentrar amb escenaris a l'aire lliure, la política es va repartir entre els diversos locals i sales. Tots els grups polítics de caire independentista van tenir espais per debatre i explicar les seves opcions de cara al futur. L'esforç de tots plegats per unir les forces sobiranistes ha estat possible. Els assistents vam poder conèixer de primera mà els projectes dels CDR, Trobada de dones dels Països Catalans, la CUP, Poble Lliure, Ciemen, Junts per Catalunya, Consell per la República, AMI, Intersindical, Demòcrates per Catalunya, Esquerra Republicana de Catalunya, i Assemblea Nacional Catalana.

ARENYS DE MUNT I CANET DE MAR

Exposició: La revolta de les urnes.

Projecció de documentals: El primer d'octubre.

Actuació de Samuel Arderiu, Gemma Humet i Cesk Freixas.

Dos conceptes han estat prioritaris: La col·laboració entre les forces independentistes i l'esperança amb uns Països Catalans possibles.

▶ **ARTICLE D'OPINIÓ**

El butlletí Eixamplem

Els lectors, que coneixen el butlletí Eixamplem, saben que és una publicació feta per socis de l'Assemblea. La seva pretensió és fer més comprensible als nostres veïns el pensament de la nostra associació, formada per persones diverses que tenen un objectiu comú i treballen en aquesta direcció: la independència.

Com és natural, els socis tenen criteris diferents i amb l'intercanvi d'idees es discuteixen i es proposen camins per assolir l'objectiu. En aquests moments s'escolten veus que consideren que els líders que ens van acompanyar el 1r. d'octubre del 2017, ja han servit al país amb escreix i han estat i encara estan patint la repressió i que cal un recanvi en els lideratges i les estratègies.

Altres, creuen que cal reivindicar-los perquè és de justícia, volen la independència, han guanyat en experiència, tenen noves propostes i mereixen una nova oportunitat. Aquest és un article d'opinió.

RES NO S'HA ACABAT!

I si partim de la base que al 2017 vam fer unes eleccions amb un resultat contundent de desig d'Independència del Poble Català? la Independència es va proclamar i la tenim signada pels parlamentaris i declarada, però en pausa.

Tal com vam informar en anteriors butlletins, entre els dies 27 d'octubre de 2017 i 2 de juny de 2018 es va aplicar l'anomenat mecanisme de coerció federal de l'article 155 de la Constitució espanyola (CE) a la Generalitat de Catalunya. L'aplicació de les previsions d'aquest precepte constitucional s'ha materialitzat en un conjunt de mesures **limitatives de l'autogovern de Catalunya**¹

Tot el que s'ha fet després és netament aplicació de dictadura. El 155 tampoc no s'ha acabat. Això es demostra en: el fet de no acceptar les lleis del Govern Català ni el dret del Parlament a parlar de tot; en el Judici als nostres polítics electes; en l'exili obligat del MHP Puigdemont i altres membres del Govern; en les diverses convocatòries d'eleccions autonòmiques etc. I per part nostra... un desencert rere l'altre. Tot per mirar de trobar camins de diàleg i perquè preferim la paciència a la violència. Acceptar de participar en aquell judici va ser una ignomínia. Tots allà com a xaiets vam acceptar el joc teatral. Algú s'ho va creure allò? I així tot: convocatòries electorals orquestrades des del Gobierno espanyol que

havia de governar per a tots fent campanyes descarades tot mantenint el rival més potent fora del país... AIXÒ ÉS DEMOCRÀCIA?

I és clar! Fins que no han aconseguit posar-se a governar la Generalitat no han parat. Mentrestant, tot aquest temps, guerres brutes, coses increïbles que ells han sabut promoure entre nosaltres... si! Han posat l'enemic dins les nostres forces i s'han ocupat d'enverinar les esquerres contra les dretes (partint de que de per natural això ja va així) ... I nosaltres ens hem deixat vèncer. Han guanyat, no perquè els hem votat, sinó justament per tots aquells que no han anat a votar. Són molt llestos en les estratègies per fer-nos trontollar. I amb el domini que tenen de xarxes i clavegueres, ens podem imaginar de tot.

Tanmateix, alguns potser pensàvem que això no passaria, que el poble català sempre vota pensant en la Nació... Desconeixíem la força de les Xarxes de Comunicació i el poder a l'hora de disseminar grans mentides com notícies falses... Aquest cop a l'hora de votar ha pogut el ressentiment d'un poble fatigat. Es pot entendre la situació. També nosaltres ens podem equivocar. Ens hauria agradat més partir de l'agraïment i la tolerància per idees diverses.

Quan els resultats de les darreres eleccions van sortir com van sortir hom podia pensar que només ens agrada queixar-nos, fer manifestacions i lluir pancartes pels carrers... Davant els resultats el primer pensament de molts va ser que queixar-se no valia la pena si votar no val res per a un poble. Però admetre això és acceptar la derrota i el que hem de fer és recuperar la dignitat i

1. **Dossier sobre l'aplicació de l'article 155 a Catalunya** (número especial de la *Revista Catalana de Dret Públic*), el qual, entre altres continguts, també incorpora els ítems referents a la conflictivitat jurisdiccional generada i al corpus doctrinal que ha analitzat l'article 155 CE, abans i després de la seva aplicació.

l'orgull de la Nació. El MHP persisteix. Mentre ell, blanc directe que rep a la cara les ignomínies més grans es mantingui dempeus, no ens podem rendir. Algun dia la Història ho posarà tot al seu lloc.

No sabem els acords resultats de les darreres negociacions a Brussel·les als que van arribar. Sembla que teníem l'oportunitat que no vam aprofitar, d'acabar el procés. Si el MHP hagués tornat com a President, lliure i com un element més dins l'engranatge polític tot hauria estat acabat amb certa dignitat. Hauria tingut el seu lloc i hauria pogut defensar les nostres idees des d'aquí i amb una certa igualtat d'oportunitats. Aleshores van fallar ells. NO va poder ser. Van fer el numeret de la persecució com si fos un terrorista. (recordem que malgrat tota la situació, ell és el més votat per part del moviment independentista en aquestes darreres eleccions) Tornen a demostrar que són uns dictadors. Més clar l'aigua! I tenim la Santa paciència de deixar-los governar... Democràcia.

Sentir dir als companys de lluita que "Això s'ha acabat" com ho diu i justifica en Carles Vallbuena (<https://youtu.be/2D6-9q8cqhM?si=G-imwiMb3-63vegq>) ens fa mal, molt mal. **Aquí el problema és que tenim un president electe exiliat** i no es pot acabar si el MHP, el 131è, no torna d'una manera digna. No s'hi val qualsevol solució, al menys no una de basada en la persecució. Les autonomies seran una administració falsejada per una dictadura i el Govern basat en mentides de normalitat. Qui ara presideix vol que pensem que tot s'ha acabat té 4 anys per a esborrar les empremtes d'una revolta. Pensem a veure què volem nosaltres.

La lluita ara ja va per molt més que un poble i els seus drets. Va de creure en la democràcia i denunciar les situacions antidemocràtiques. Quan tot s'acabi, tots plegats sabrem ser més demòcrates. I tant de bo que puguem arribar a construir un País millor basat en el respecte per a tothom.

▶ EL BATEC DEL BARRI

Festes a l'Esquerra de l'Eixample

Del 27 de setembre al 6 d'octubre hem celebrat les festes del barri amb moltíssims actes de tota mena. L'assemblea, com cada any, hem participat organitzant un acte d'animació per famílies i canalla amb el grup Tren-camandres el matí del dia 29 i que va tenir una gran assistència de públic. També vam organitzar un debat amb el títol: EL MOVIMENT INDEPENDENTISTA: Nou camí? Vigència? Futur? Lideratge?. L'auditori va quedar ple a vessar i la conversa amb els nostres convidats va despertar un gran interès.

En aquest butlletí trobareu un recull de les idees principals que es van debatre i algunes fotos dels dos actes.

El moviment independentista: Nou camí? Vigència? Lideratge? Futur?

El passat 3 d'octubre, dins del programa de la Festa Major de l'Esquerra de l'Eixample, va tenir lloc al Centre Cívic Urgell, un acte organitzat per l'AT de l'ANC, en el que van participar el president de l'ANC, Lluís Llach i Jordi Pesarrodona, Coordinador d'acció al territori. Els moderadors van ser el periodista Vicent Partal i Núria Florensa, coordinadora de l'AT EExl.

L'auditori va omplir-se de veïns, molt interessats en les aportacions dels ponents.

UNA BREU ANÀLISI:

Vicent Partal. El fracàs en la proclamació de la República Catalana es va deure per una part, a la falta de compromís dels polítics per fer-la viable i, per l'altra, a la manca d'una real convicció independentista per part dels dirigents, formats tots en la mentalitat autonomista.

Lluís Llach. Del 2010 al 2017 la classe política socialista i convergent passa a l'independentisme però amb una cultura del dia a dia de caire autonomista. La repressió i la divisió dels partits independentistes ens porta a la si-

tuació actual. A hores d'ara el país se'ns està esmicolant entre les mans. Va recordar que la suma de la repressió, la frustració i l'aparició inesperada de la pandèmia del Covid 19, van ser una combinació terrible per desorientar i desmobilitzar la gent. Jordi Pesarrodona. Una jornada de Vaga general com la del 3-O del 2017 que va sumar molta més gent que el referèndum, no podia acabar torçant tot el país, tranquil·lament, cap a casa. Va ser una oportunitat perduda per manca d'estratègia dels polítics d'aleshores. La lluita per l'amnistia de presos polítics i exiliats va tenir connotacions negatives, perquè va substituir l'autèntic objectiu que és la reclamació del dret a la independència. Les potents manifestacions que es van fer davant de les presons s'haurien d'haver fet davant de les seus dels poders de l'Estat espanyol a Catalunya.

VIGÈNCIA:

Seguim obeint l'Estat que fa molt temps que ens està desnacionalitzant, som i funcionem com una colònia, els partits independentistes hi col·laboren, ens trontol·la la llengua...No hi arribarem a temps.

NOU CAMÍ:

Jordi Pesarrodona. Es va centrar en la necessitat d'elaborar una estratègia territorial, disposar d'una logística adequada i utilitzar l'experiència acumulada per preparar-nos per a un nou embat, que ha de ser el definitiu amb la força del poble i les organitzacions com l'ANC.

La desobediència civil massiva practicada l'1-O ha de ser el principal instrument per lluitar contra els que volen aniquilar la nostra nació.

L'activisme, el desenvolupament de noves formes de lluita pacífica i l'aprofitament de les experiències passades són imprescindibles per aconseguir els nostres propòsits.

EL PAPER DE L'ANC

Lluís Llach va centrar la seva intervenció en explicar quin ha de ser el paper de l'ANC. Ara toca tornar a motivar la gent buscant sempre la complicitat i col·laboració de totes les organitzacions veritablement independentistes, que inclouen l'AMI, els CDR, Òmnium Cultural,

Consell per la República, CIEMEN, Sindicats... que tenen en el seu programa el dret a l'autodeterminació. Cadascú tindrà la seva forma de lluita i el que val és la suma i coordinació per arribar a la independència. L'ANC ha de donar l'exemple, és l'eina, ha de ser més forta i potenciar la col·laboració entre tot el moviment independentista.

Llach va destacar el paper de les Assemblees Territorials i Sectorials, que han de ser escoltades pel Secretariat perquè elles són les que millor coneixen la situació del seu territori o sector i poden mobilitzar la gent. «L'ANC és una entitat molt perillosa», segons l'informe dels mossos.

Els separatistes hem de tenir mentalitat separatista. Això vol dir, entendre i jutjar des de punt de vista de la nostra nació i deixar d'actuar com colonitzats, negar-nos a canviar de llengua, reactivar-nos, desobeint, tenint estratègia, logística, serveis jurídics... fent que el separatisme formi la nova classe política.

Els partits polítics han demostrat la seva incapacitat per crear i mantenir estructures d'estat, malbaratant els resultats electorals que donaven una majoria de més del 52% a l'independentisme.

Les organitzacions socials, com la nostra, han de contribuir a fer d'Estat català. A tall d'exemple recordem el d'un nombrós grup de joves refugiats sudanesos que van ser acollits a l'Estartit, però ningú va aprofitar els mesos que van estar allà per fer cursos de formació professional, ensenyar-los a parlar en català o explicar-los que és Catalunya, la seva nova terra d'acollida. L'ANC disposa d'actius que podien haver-se ocupat de suplir les mancances «oficials». Els activistes de l'ANC hauríem de considerar-nos com actius del nou Estat català, que forçosament ha d'arribar.

LIDERATGE:

El públic pregunta: «Quin ha de ser el paper del president Puigdemont?» Llach va considerar que és ell mateix qui ha de decidir quin rol polític ha de jugar, però que, pel país, seria molt útil i convenient, que mantingués el digne paper de representar la legalitat catalano-republicana, reprimida per l'estat espanyol i ser el pal de paller que uneixi políticament les forces independentistes.

Vicent Partal. Només amb dirigents completament convençuts i del tot compromesos amb la independència, la podem aconseguir. Va demanar que ho reflexionem.

Una altra pregunta del públic deia: «És possible arribar a la independència sense violència?» En Pesarrodona respon que, tot i ser ferm defensor de la lluita no violenta, aquesta segurament arribarà de les mans de les forces d'ocupació espanyoles, i que és lícit defensar-nos dels seus atacs.

«S'ha acabat la revolució dels somriures. No anirem amb lliris a la mà, aquesta vegada portarem cactus i els cactus punxen».

► PINZELADES D'ECONOMIA

¿Fons voltors compren immobles del Clínic?

No exactament. Però el temor hi és. Ens explicarem.

Hi ha propietaris d'immobles sense descendència que, per fer un bé a la societat, lleguen les seves propietats a organitzacions humanitàries. De vegades, la propietat és un edifici d'habitatges, i l'organització que els rep és l'Hospital Clínic.

Amb quina intenció fan els donants aquestes donacions? Evidentment, no perquè l'Hospital Clínic es converteixi en un negoci immobiliari, sinó perquè l'edifici sigui venut i els diners siguin destinats a les finalitats i objectius de l'hospital.

Fins aquí, tot molt correcte. Però quan el país té un fort dèficit d'habitatge públic, convindria que el comprador d'aquests edificis fos l'Administració perquè correm un gran risc que aquests edificis siguin comprats per un fons voltor.

Perquè els fons voltors tendeixen a expulsar els arrendataris de les seves llars per apujar els lloguers. I si, finalment, les decisions a l'Hospital Clínic les pren un consorci en què la majoria pertany a la Generalitat, el fet de posar els edificis a subhasta pública es converteix en un escàndol.

Això –posar en subhasta edificis d'habitatges propietat del Clínic– va succeir el passat 8 d'octubre, malgrat una ferma oposició veïnal. Foren els edificis de Navas de Tolosa 339, Gran Via 534, Sardenya 361, passatge Prunera 6 i Vallhonrat 12.

D'aquestes cinc finques, es va adjudicar la primera. Per a les altres, no es va presentar cap comprador. Prou que el portaveu del Clínic assegura que els actuals llogaters mantenen tots els seus drets. Però el Sindicat de Llogateres denuncia problemes

en les renovacions dels contractes dels darrers dies, sobretot perquè s'oferien pròrrogues curtes. D'aquesta manera, augmenta el valor de l'immoble perquè permet iniciar abans les revisions a l'alça dels lloguers.

Consumada aquesta primera venda, el Sindicat de Llogateres i Barcelona en Comú continuen fent pressió perquè l'Ajuntament exerceixi el dret de tanteig i incorpori aquestes finques al parc d'habitatge públic, amb les conseqüències que pot tenir això de moderar la gentrificació de la ciutat.

Mentre això està succeint, el Tribunal Constitucional suspèn una llei catalana de protecció als llogaters perquè no tenim competències per fer-la. Heus ací un nou motiu per escapar de l'Estat espanyol: fer la nostra pròpia política d'habitatge social.

► LA NOSTRA CULTURA, LA NOSTRA LLENGUA

De com ens organitzem per coordinar el Correllengua al barri de les Corts

Formem un equip de treball anomenat Comissió de Llengua de les Corts (CLLC) i que està formada per sis persones que hi col·laborem a més a més d'estar ins-

crits a altres associacions del barri. Des de l'any passat som Nucli de la CAL. Ens repartim les responsabilitats i cada un de nosaltres fa el lligam amb alguna

associació de la que en forma part. Podreu veure, per les activitats proposades enguany, que unes són amb Òmnium, altres amb l'ANC i altres amb l'Ateneu Popular de les Corts.

Accions:

- Lectures poètiques i concert de la Coral Quòrum a la Font dels ocellets. Amb l'ANC de les Corts, el 21 de setembre.
- Dinar Estelles amb l'Ateneu Popular de les Corts i Òmnium el dia 29 de setembre al carrer Galileu.
- Vermut literari /musical CLLC el 6 d'octubre al Clot d'en Salvi i dins de la programació de la Festa Major.
- Participació a la Festa Major de la mà de l'ANC a la plaça de la Concòrdia el dia 11 d'octubre i amb la col·laboració dels LLenguaferits, David Vila i Jess Nenquelman.
- Exposició sobre el Correllengua a l'Ajuntament del Districte des del 21 d'octubre fins al 5 de desembre.

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ CORRELENGUA 2024: M. CARME JUNYENT

LLOC: Seu del Districte de les Corts
Plaça Comas, 18 08028 Barcelona

DATA: Dimecres 23 d'octubre de 2024
HORA: A les 18.30

A 2/4 de 7 de la tarda inaugurarem l'exposició del Correllengua 2024 dedicat a **M. Carme Junyent**.

Obrirà l'acte la Comissió de Llengua de les Corts (nucli de la CAL), per donar pas a les persones convidades:

Manuel Becerra, Conseller Municipal de Cultura del Districte
Pep Ribas, Vicepresident de la CAL
Representants de la Korrika (Correllengua Euskera)

I l'actuació de Julien Leone, cantant que ve de Perpinyà per oferir-nos les seves cançons i els seus jocs de paraules. (3r. classificat de la 3a. edició d'Eufòria)

HI SOU TOTS CONVIDATS!!!

Exposició Correllengua 2024:
M. Carme Junyent

Del 21 d'octubre al 5 de desembre
Triaem el nucli de les Corts
Plaça de Comas, 18

CAL

Cartell del Correllengua de Les Corts

Correllengua a la tardor

La festa del Correllengua que cada anys celebrem a la tardor, posa de manifest que als nostres barris hi ha sensibilitat per la llengua catalana, la nostra, i la festegem fent festa i encoratjant-nos a estimar-la i respectar-la fent-la servir amb determinació. Enguany li dediquem el Correllengua a na Carme Junyent, la gran lingüista, que ens ha deixat no fa gaire.

Sant Antoni i l'Esquerra de l'Eixample ens hem coordinat perquè aquesta celebració sigui un èxit i hem programat xerrades i activitats de cultura popular per a tots els públics, vermut, dinar de germanor, activitats infantils i concerts. Les entitats organitzadores són:

@omniemeixample, Assemblea Esquerra de l'Eixample, Assemblea Sant Antoni, @cp_linaodena, @joventeixample, @esplaioriols, @balletsdecatalunya, @epiasantoni, @aeigsantantoniabat

CORRELENGUA 2024
Homenatge a M. Carme Junyent

Dijous 17 d'octubre

15:30h - Escola Pia Sant Antoni
Arribada de la flama

19h - Escola Pia Sant Antoni
Conferència
El llegat de M. Carme Junyent: conviure sense renunciar a la diversitat
Ponents: Pere Comellas i Neus Nogué

Dissabte 19 d'octubre
Av. Mistral (Entre Entença i Rocafort)

11:30h
Tallers de cultura popular
Amb Ballets de Catalunya

13h
Vermut popular

14h
Dinar de germanor

16h
Activitats infantils

21:30h
Concerts
Ni Brot i PD Rosses

llengua cultura llibertat

Comissió de Correllengua
Sant Antoni i Esquerra de l'Eixample 2024

CAL
COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLINGUA CATALANA

#correllengua24
www.ca.cat

Cartell del Correllengua de Sant Antoni i Esquerra de l'Eixample

I si parlem de llengua?

- ☉ Sabíeu que la situació de la llengua és precària en tots els àmbits i malauradament força precària en l'àmbit universitari?
- ☉ Sabíeu que, i segons els informes de Plataforma per la Llengua, només una de cada 10 assignatures dels màsters són en català a les universitats catalanes?
- ☉ Sabíeu que en les assignatures dels graus, només un 45% són en català?
- ☉ Sabíeu que, tot i que la Llei orgànica del sistema universitari explicita que cal anunciar quina serà la llengua en què s'impartiran es classes, més d'un 14% dels grups no ho fa?
- ☉ Sabíeu que això propicia un canvi de llengua cap el castellà si un alumne ho sol·licita, un fet força habitual a les aules?

**Som l'Assemblea Nacional Catalana (ANC),
una entitat popular, unitària, plural i democràtica
que, des del 2011, treballa per aconseguir
la independència de Catalunya.**

**L'ANC compta amb tots nosaltres per:
FER CAMPANYES D'INTERNACIONALITZACIÓ
FER-NOS MÉS PRESENTS A LES XARXES I ALS MITJANS
ORGANITZAR LES MOBILITZACIONS ENCARA TAN NECESSÀRIES
DENUNCIAR A EUROPA LES VULNERACIONS CONSTANTS DELS DRETS**

**En definitiva, per arribar a la independència
SI SOU INDEPENDENTISTES,**

FEU-VOS-EN SOCIS

<https://www.assemblea.cat/>

El nostre company **Salvador Sàez** ens ha deixat el 21 d'octubre. Ha estat un col·laborador de l'Eixamplem des del començament i s'ha encarregat de posar al dia la pàgina web de la territorial de l'Esquerra de l'Eixample i de preparar les xarxes per la difusió d'aquesta publicació, actes i propaganda. Ha estat un bon company i un ferm independentista.

Que la terra li sigui lleu.